

Lovforslag nr. L 308. Fremsat den 19. maj 1993 af industriministeren (Trøjborg)

Forslag

til

Lov om tilskud til iværksættere

§ 1. Industriministeren kan, inden for en bevilling der fastsættes på de årlige finanslove, efter reglerne i denne lov yde tilskud til iværksætteres udgifter til rådgivning og uddannelse (iværksætterklippekort).

Stk. 2. Personer, der opfylder betingelserne fastsat i loven og øvrige vilkår fastsat af industriministeren efter bemyndigelse i loven, efter ansøgning og godkendelse af forretningsplan for den nyetablerede virksomhed, som de ønsker at drive, j.f. §4, berettiget til at modtage tilskud til virksomheden.

§ 2. Tilskud til udgifter til rådgivnings- og uddannelsesaktiviteter ydes med op til 70% af afholdte udgifter inden for en ramme på i alt 30.000 kr. inden for 2 år efter meddelelse om godkendelse af forretningsplan.

Stk. 2. Tilskud på indtil 3.000 kr. kan dog ydes som 100 % finansiering i forbindelse med udarbejdelse af forretningsplan, jf. §4.

Stk. 3. Tilskud udbetales på baggrund af dokumentation for afholdte udgifter.

Stk. 4. Industriministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke rådgivnings- og uddannelsesaktiviteter, der berettiger til tilskud, og om udbetaling af tilskud.

§ 3. Iværksættere kan søge om godkendelse af forretningsplan og om tilskud til alle former for etablering af ny lovlig virksomhed inden for alle erhverv med undtagelse af

- 1) virksomhed inden for landbrug og fiskeri,
- 2) virksomhed på områder, hvor der ikke er fri etableringsret,
- 3) virksomhed, der etableres på baggrund af overtagelse af en virksomhed, der er ejet af en nærtstående.

Stk. 2. Industriministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om tilskud inden for erhverv, der er undtaget fra loven i medfør af stk.1.

§ 4. Industriministeren godkender efter ansøgning og på baggrund af indstilling fra en godkendt etableringsvejleder forretningsplan for den virksomhed, der etableres.

Stk. 2. Forretningsplanen er en foreløbig beskrivelse af grundlaget for virksomhedens etablering og drift. Forretningsplanen skal indeholde et budget over anvendelsen af tilskud. Budgettet skal præcisere den påtænkte anvendelse og skal angive, hvilke typer af ydelser, der søges tilskud til.

Stk. 3. Forretningsplanen kan kun godkendes i det omfang, det skønnes, at der er rimelige udsigter til, at den påtænkte etablering fører til en levedygtig virksomhed. Vurderingen af virksomhedens forretningsplan og overlevelsesmuligheder baseres på en vurdering af forretningskoncept, markedsmuligheder og personlige kvalifikationer.

Stk. 4. Indstillingen til godkendelse skal udformes af en godkendt etableringsvejleder på baggrund af en eller flere samtaler med ansøgeren.

Stk. 5. Industriministeren fastsætter nærmere regler om ansøgningsprocedurer, herunder om, at ansøgning skal indgives på særlig blanket, krav til forretningsplan og etableringsvejlederens indstilling.

§ 5. Industriministerens afslag på en ansøgning om godkendelse af forretningsplan kan indbringes for et klagenævn, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt iværksætteren.

Stk. 2. Klagenævnet består af en formand og 4 medlemmer, der udpeges af industriministeren efter samråd med arbejdsministeren. Formanden og de 4 medlemmer udpeges efter indhentet udtalelse fra relevante organisationer. Medlemmerne skal repræsentere forretningsmæssig indsigt og have indsigt i iværksætteres vilkår.

Stk. 3. Klagenævnet har sekretariat i Industri- og Handelsstyrelsen.

Stk. 4. Klagenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 5. Industriministeren fastsætter en forretningsorden for klagenævnets virksomhed.

§ 6. Retten til at modtage tilskud bortfalder

- 1) ved modtagerens død,
- 2) såfremt modtageren anmelder virksomhedens betalingsstandsning eller kommer under konkurs, eller
- 3) såfremt der foreligger groft tilfælde af misbrug af ydelsen i forhold til godkendelsesgrundlaget.

§ 7. Industriministeren godkender etableringsvejledere.

Stk. 2. Som etableringsvejleder kan kun godkendes personer, der

- 1) har forretningsmæssig kompetence og erfaring og

- 2) har et godt kendskab til lokalområdets erhvervsliv og det regionale arbejdsmarked.

Stk. 3. Godkendelsen som etableringsvejleder gælder i maksimalt 2 år ad gangen.

Stk. 4. Industriministeren fastsætter nærmere bestemmelser om, hvem der kan godkendes som etableringsvejleder og vilkårene herfor.

§ 8. Industriministeren kan tilbagekalde godkendelsen, såfremt etableringsvejlederen overtræder loven, bestemmelser fastsat i henhold til loven eller vilkår for godkendelsen.

§ 9. Industriministeren kan henlægge sine beføjelser efter loven til Industri- og Handelsstyrelsen. Henlægger industriministeren sine beføjelser til Industri- og Handelsstyrelsen kan ministeren fastsætte regler om klageadgangen, herunder at klager bortset fra de i § 5 nævnte klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 10. Loven træder i kraft den 1. januar 1994, dog kan industriministeren fastsætte en tidligere ikrafttræden for loven eller for dele heraf.

Stk. 2. Industriministeren kan suspendere tilskudsordningen, såfremt dette er nødvendigt af bevillingsmæssige grunde.

§ 11. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

I. Almindelige bemærkninger

1. Baggrund

De seneste års intense iværksætterdebat har rummet flere temaer. Et af de vigtigste temaer i debatten har været det fremherskende ønske om at fremme vækst og beskæftigelse i de nye og mindre virksomheder i Danmark.

Selvom de gamle håndværkeruddannelser til en vis grad peger henimod svendens selvstændiggørelse som mester, og selvom der således er en vis tradition for iværksætteri i landet, er der ingen tvivl om, at i en sammenligning med andre lande er raten af nyetableringer i Danmark lavere end i vestlige lande som sådan.

I debatten har især været henvist til Tyskland, hvor der er stor politisk opmærksomhed omkring nyetableringer.

Resultaterne af den danske iværksætterdebat har været mindre justeringer af eksisterende ordninger.

Men iværksætterdebatten har ikke medført ændring eller justering ved de principielle hensyn, der ligger bag de nuværende administrative og økonomiske systemer, der er opbygget med henblik på at fremme etablering af nye virksomheder.

Forslaget om gennemførelse af en iværksætterreform finder sin begrundelse i de forhold, at

- a) raten af nyetablerede virksomheder i Danmark i en international målestok er lav,
- b) overlevelseshraten i de nyetablerede virksomheder er utilfredsstillende lav.

På baggrund af at den beskæftigelsesmæssige udvikling i såvel fremstillingserhvervene som i serviceerhvervene primært må forventes at komme fra de små og mellemstore virksomheder, er det således bekymrende, at antallet af årlige nyetableringer i industrien har været konstant gennem det sidste årti.

En rapport fra 1992, udgivet af Industri- og Handelsstyrelsen, bidrager, via en analyse af de reelt nye virksomheder, der er oprettet i perioden fra 1985 til 1989, til belysningen af de nye virksomheders beskæftigelseseffekt og udviklingsmuligheder. Et uddrag af analysens hovedresultater viser:

- At der i perioden er oprettet 15.000-18.000 virksomheder om året.
- At den direkte beskæftigelsesmæssige effekt af 15.000 nye virksomheder i oprettelsesåret er 20.000-25.000 personer. Heraf er knap 11.000 ansatte.
- At 1/8 af de nye virksomheder har ansatte allerede i oprettelsesåret.
- At af de 15.600 virksomheder, der startede i 1985, var ca. 52 pct. fortsat aktive ved udgangen af 1989. 14 pct. havde i 1989 en omsætning på over 1 mio.kr. og 3 pct. svarende til 500 virksomheder havde en omsætning på over 5 mio.kr. Overlevelseshraten er betydeligt lavere for detailhandel end for andre brancher.
- At i de overlevende virksomheder udgjorde eksporten 11 pct. af omsætningen. Antal ansatte i de overlevende virksomheder udgjorde 18.000 i 1989 mod 9.400 i 1985.
- At etableringsandelen i perioden mellem 1985 og 1989 har været 5,3 pct. (nye virksomheder i pct. af det samlede antal momsregistrerede virksomheder). Etableringsandelen ligger på linie med andelen i de andre nordiske lande, i underkanten af etableringsandelen i UK, noget under andelen i Frankrig og betydeligt under etableringsandelen i Tyskland.
- De virksomheder, der startede i 1985 og som fortsat var aktive i 1989, havde i 1989 en direkte beskæftigelseseffekt på ca. 25.000 personer, heraf 18.000 ansatte. Ca. 1/3 af de ansatte findes i fremstillingsvirksomheder. Der er i gennemsnit ansat 1,7 person i de overlevende virksomheder. Det højeste gennemsnitlige antal ansatte findes i fremstillingsvirksomheder (4,1 ansat pr. virksomhed).

Specielt i lyset af den beskæftigelsessituation, der har udviklet sig op gennem slutningen af 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne, er det afgørende, at der skabes erhvervsvilkår, der øger antallet af nyetablerede virksomheder, og at overlevelseshalighederne forbedres ved at øge iværksætternes kompetence.

2. Forslagets formål

På denne baggrund fremsættes hermed et lovforslag om tilskud til iværksættere.

Forslaget skal i øvrigt ses i sammenhæng med de initiativer, der er taget i forbindelse med Regeringens forslag til reform af arbejdsmarkedspolitikken. Det er således i Regeringens forslag til lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik foreslået, at den heri beskrevne etableringsydelse (som erstatter den nuværende iværksætterydelse) kun kan tildeles ledige dagpengemodtagere, der, udover at opfylde lovens nærmere bestemmelser, har fået godkendt forretningsgrundlaget for den pågældende virksomhed efter nærværende lovs bestemmelser.

Forslaget skal endelig ses i sammenhæng med den yderligere opprioritering, der forventes at ske af de nuværende erhvervsfremmeordninger rettet specielt mod iværksættere og mindre virksomheder.

I en samlet betragtning har den indsats, der hermed gennemføres, karakter af en reform af iværksætterpolitikken. De principper, der med dette forslag grundfæstes, drejer iværksætterpolitikken fra det arbejdsmarkedsorienterede over mod det erhvervspolitiske perspektiv.

Forslaget indebærer, at der forud for tildeling af offentligt tilskud til iværksættere skal ske en godkendelse af virksomhedens forretningsgrundlag. Koblingen til forslaget om lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik indebærer, at dette krav også gælder for iværksættere, der modtager etableringsydelse.

Formålet med forslaget er således flerstrengt: 1) iværksætterens kompetence forøges, 2) overlevelseshed mulighederne for den enkelte virksomhed forøges, 3) der skabes beskæftigelse, og 4) den offentlige støtte til iværksættervirksomheder gives på et markedsorienteret grundlag.

Advarselslamperne skal tændes for uholdbare projekter, så iværksætterne ikke spilder kræfter og penge på urealistiske planer. Modsat skal iværksættere med gode projekter tilbydes vejledning om, hvordan de lettest muligt kommer igang, samt motiveres til at søge uddannelse og rådgivning, der kan sætte skub i projekterne.

Et iværksætterklippekort vil kunne motivere iværksætteren til at uddanne sig eller benytte rådgivning til at styrke iværksætterprojektet. Dermed skabes på sigt grundlaget for en bedre erhvervs- og beskæftigelsesmæssig udvikling.

Den samfundsmæssige målsætning, der hermed søges opfyldt, er naturligvis at få antallet af iværksættervirksomheder til at stige, men også at få de ny-etablerede virksomheders overlevelseshancer forøget.

Iværksættere har i etableringsfasen et stort behov for rådgivning og uddannelse, men midlerne til at købe disse ydelser er ofte begrænsede. Ofte er behovet, hvis det overhovedet er erkendt, lavt prioriteret af iværksætteren i den økonomisk set vanskelige startfase.

Forslaget bygger på det princip, at der etableres en enstrenget administration af en effektiv og markedsorienteret ydelse. Det hensyn, der går forud for alle øvrige, er, at statens støtte til etablering af nye virksomheder primært er betinget af en vurdering af virksomhedens mulige overlevelse på markedet.

3. Lovforslagets hovedindhold

Det foreslås, at industriministeren gives bemyndigelse til at yde tilskud til omkostninger forbundet med rådgivning og uddannelsesaktiviteter. Tilskuddet udgør op til 70% af udgifterne inden for en ramme på 30.000 kr. Tilskuddet ydes til personer, der efter ansøgning og godkendelse af forretningsgrundlag for den virksomhed, de agter at drive som hovedbeskæftigelse, afholder dokumenterede udgifter til visse typer af rådgivning og uddannelse. For at sikre et tilstrækkeligt incitament til at udarbejde forretningsplan, vil tilskudsprocenten som udgangspunkt blive fastsat til 70%. Tilskudsprocenten vil senere kunne nedsættes i lyset af de indvundne erfaringer.

Der stilles i forslaget krav om, at ansøgeren af tilskud forlods sandsynliggør, at virksomheden etableres på et så grundigt gennemtænkt og bearbejdet forretningsgrundlag, at der er en reel mulighed for, at virksomheden vil kunne overleve.

Dette princip vil gælde både for tildeling af klippekortsydelsen og for retten til at kunne oppebære den såkaldte etableringsydelse i medfør af arbejdsministerens lovforslag om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Iværksætteren skal med andre ord i en foreløbig forretningsplan beskrive, at den nystartede virksomhed hviler på et realistisk grundlag.

Beskrivelseskravet vil tvinge iværksætteren til at foretage de beregninger, undersøgelser og overvejelser, som under alle omstændigheder skal foretages på et tidspunkt, men som ofte foretages alt for sent, og ofte ikke før virksomhedens udvikling og eksistens er truet.

Der er altså tale om, at udarbejdelsen af den foreløbige forretningsplan, der beskriver grundlaget for virksomhedens etablering og drift, ikke blot har en formel betydning i forbindelse med godkendelse, men også en pædagogisk virkning. Iværksætteren tvinges kort sagt til at se realiteterne i øjnene, før det er for sent.

Det er et afgørende princip, at selve godkendelsen af ansøgningen har karakter af en samtale, der rummer vejledning og rådgivning med udgangspunkt i den udarbejdede forretningsplan. Som følge heraf vil der skulle stilles ganske store kvalifikationsmæssige krav til de personer, der udpeges til at foretage godkendelsen.

Princippet i selve iværksætterklippekortet er, at det er de behov for rådgivning og uddannelse, der opstår i iværksætterens helt særegne situation, der skal afgøre, hvilke rådgivnings- og uddannelsesaktiviteter den enkelte skal deltage i. Det er altså situationen i den enkelte iværksættervirksomhed og den enkelte iværksætters kompetence, der styrer valget af f.eks. kursusaktiviteter m.v.

Der er således heller intet krav om, i hvilken grad den enkelte iværksætter skal udnytte den maksimale ramme på 30.000 kr. på iværksætterklippekortet. Det er helt op til iværksætteren selv, inden for de 2 år efter tildelingen af kortet, at afgøre, om deltagelse i en given aktivitet er nødvendig.

Tilskuddet til deltagelse i rådgivnings- og uddannelsesaktiviteter, der ligger inden for lovens område, gives efter dokumentation for afholdelse af udgifterne.

Der etableres en klageinstans i form af et ankenævn, der med repræsentation af myndigheder, organisationsrepræsentanter og iværksætterrepræsentanter behandler eventuelle klager. Ankenævnets sekretariat placeres i Industri- og Handelsstyrelsen. Anker skal indgives senest 4 uger efter meddelelsen om afgørelsen.

Det forudsættes, at selve vurderingen af de enkelte iværksætteres forretningsplaner foretages af etableringsvejledere placeret regionalt. Selve den administrative organisation af ordningen kan dog med fordel centraliseres, idet der vil være tale om etablering af en række udbetalingsrutiner, der langt hen ad vejen kan operationaliseres via EDB.

Loven vil blive taget op til revision efter 2 år.

4. Høring

Lovforslaget sendes i høring samtidig med fremsættelsen i Folketinget.

5. Beskæftigelsesmæssige konsekvenser

I de beregninger, der er foretaget i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget, er det forudsat, at ca. 15.000 iværksættere om året får tildelt iværksætterklippekort. Det skønnes, at overlevelsesraten for iværksættervirksomheder årligt forbedres således, at der i en gennemsnitlig betragtning kun sker et årligt frafald af virksomheder på ca. 8%. I beregningerne

er det endvidere forudsat, at gennemgangen af forretningsplaner vil medføre at en del af ansøgerne afvises eller selv indser, at forretningsgrundlaget for deres virksomhed er så ringe, at tanken om etablering opgives eller udskydes.

6. Administrative og statsfinansielle konsekvenser.

Der afsættes en ramme på 200 mio. kr. i 1994 til ordningen.

Inden for rammerne afholdes udgifter til administration af tilskudsordningen. I forbindelse med den regionale koordinering forventes der tilført ressourcer til TIC-systemet. Ved fuld udnyttelse af ordningen forventes, at den centrale administration af tilskudsordningen vil kunne medføre en ressourcebelastning på 15-20 årsværk. Indenfor rammen skal endvidere afholdes udgifter til vederlag til ankenævnsmedlemmer.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1.

Der foreslås indført en tilskudsordning, der giver mulighed for, at personer, der starter ny virksomhed, kan modtage tilskud til udgifter, der er afholdt til rådgivning og uddannelsesaktiviteter, der har direkte relation til virksomhedens drift. Formålet med tilskuddet er at medvirke til, at iværksættere kvalificeres til at drive virksomhed på et forretningsmæssigt kvalificeret grundlag, så virksomhedernes overlevelseschancer forøges. Tilskuddet tildeles kun efter ansøgning og på baggrund af godkendelse af en forretningsplan for den pågældende virksomhed.

I stk. 2 foreslås det, at alle personer, der opfylder lovens bestemmelser, kan ansøge om godkendelse af forretningsplan og hermed gøre sig berettigede til at modtage iværksætterklippekort. Det er en forudsætning for tildeling og brug af klippekortsydelsen, at den virksomhed, hvis forretningsgrundlag er godkendt, faktisk drives af modtageren, og at drift af den pågældende virksomhed udgør hovedbeskæftigelsen for den pågældende.

Der vil blive udarbejdet et ansøgningsskema, som ansøgeren skal udfylde og indsende til den administrative myndighed. I skemaet skal der redegøres for virksomhedstypen m.v., krav om evt autorisation/tilladelser, typen af produkter, virksomhedens adresse og visse personlige oplysninger om ansøgeren.

Til § 2.

Bestemmelsen angiver rammerne for tilskud til rådgivning og uddannelsesaktiviteter. I stk. 1 foreslås det, at iværksætteren kan få dækket op til 70% af

de berettiget afholdte udgifter op til en samlet ramme på 30.000 kr. Tilskudsprocenten vil som udgangspunkt blive fastsat til 70%, men vil kunne ned-sættes af industriministeren, hvis der viser sig behov herfor. I *stk. 2.* anføres det dog, at de udgifter, der afholdes i forbindelse med godkendelse af forretningsplan, d.v.s. udgifter til dækning af etableringsvejlederens arbejde, dækkes med 100% inden for en ramme på 3.000 kr. En maksimal udnyttelse af klippekortet vil således medføre et tilskud på i alt 21900 kr (3.000 kr. dækkes 100% (= 3.000 kr.) og de resterende 27.000 kr. dækkes 70% (= 18.900 kr.). Tilskuddet udbetales til virksomheden og er skattepligtigt på linie med andre erhvervstilskud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter de almindeligt gældende regler. Udgifter afholdt til aktiviteter efter lovens bestemmelser er fradragsberettigede i det omfang, der er tale om fradragsberettigede driftsomkostninger.

Baggrunden for, at der kræves mindst 30% selvfinansiering, er ønsket om, at iværksætteren, med dette økonomiske engagement i rådgivnings- og uddannelsesaktiviteter, vil være mere kvalitetsbevidst i sit valg. Endvidere vil incitamentet til misbrug være begrænset.

I *stk. 3.* foreslås det, at tilskuddet udbetales på baggrund af gyldig dokumentation for afholdelse af udgifterne. Ydelsen gives til udgifter, der falder inden for ordningens rammer og inden for det skitserede budget, iværksætteren har anført i sin forretningsplan, jf. § 4, *stk. 3.*

Industriministeren foreslås iflg. *stk. 4.* bemyndiget til at fastsætte nærmere retningslinier for den administrative procedure i forbindelse med udbetalingerne. Industriministeren foreslås ligeledes bemyndiget til at udarbejde bestemmelser om, hvilke typer af udgifter der kan ydes tilskud til. Det vil herunder blive fastslået, hvad der forstås ved rådgivning. Egentlig rådgivning fra advokater og revisorer vil være omfattet; hvorimod betaling til f.eks. revisor i forbindelse med bogføring og revision, samt eksempelvis advokatudgifter i forbindelse med køb eller salg af anlæg ikke er omfattet.

Til § 3

Iværksætterklippekortet kan ydes til alle former for etablering af ny lovlig virksomhed, med visse erhvervsmæssige begrænsninger. Godkendes en ansøger som modtager af klippekortet for en virksomhed, der senere viser sig at blive drevet på ulovlig basis, kan dette danne grundlag for bortfald af den pågældende persons ret til iværksætterklippekortet.

Reglen i *stk. 1.* om, at der skal være tale om en ny virksomhed, indføres med det formål at afgrænse modtagergruppen til iværksættere, d.v.s. personer der tidligst 6 mdr. forud for ansøgningsdatoen har ladet den virksomhed, der danner grundlag for ansøgningen, momsregistrere. Reglen skal endvidere forhindre misbrug, f.eks. i forbindelse med virksomheders navneskift osv. Forretningsplanens godkendelse vil således bl.a. afhænge af, om der er tale om etablering af en reel ny selvstændig driftsenhed.

I *stk. 1., nr. 1* foreslås, at de primære fiskeri- og landbrugserhverv er udelukket fra godkendelse. Dette skyldes, at der inden for disse erhverv er en overkapacitet, og der ydes fra det offentlige side støtte til diverse afviklingsordninger inden for erhvervene. Erhverv, der ligger uden for den primære fødevarer-sektor, men som ligger inden for fødevarerområdet, er ikke undtaget fra godkendelse.

De erhvervsområder, inden for hvilke etablering er reguleret og begrænset, foreslås i *stk. 1., nr. 2* udelukket fra godkendelse. Det gælder således f.eks. visse erhverv inden for sundhedsområdet (læger, apotekere).

Reglen i *stk. 1., nr. 3* er foreslået med det primære sigte at modvirke den eventuelle misbrugssituation, der kan opstå ved, at der sker en virksomhedsovertagelse mellem tæt forbundne familiemedlemmer, f.eks. ægtefæller eller far og søn. Det er væsentligt for godkendelse af forretningsplanen, at der er tale om en iværksættersituation, d.v.s. at der skal være tale om en reel etablering af en selvstændig ny driftsenhed.

I *stk. 2.* foreslås, at industriministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere bestemmelser om erhverv, der er undtaget fra loven i medfør af *stk. 1.* Industriministeren udarbejder en liste over erhverv, der ikke falder ind under lovens område.

Til § 4.

Det foreslås i *stk. 1.*, at industriministerens godkendelse af forretningsplan for den virksomhed, der danner baggrund for ansøgning og iværksætterklippekort, sker på baggrund af indstilling fra en godkendt etableringsvejleder. Regler om etableringsvejledere findes i § 7.

Det er en af iværksætteren udarbejdet skitse til forretningsplan, der danner grundlag for en eller flere samtaler mellem iværksætteren og etableringsvejlederen, jf. *stk. 4.*

Samtalen skal danne grundlag for vurderingen af iværksætterens projekt og hermed for afgørelsen af, om der kan udarbejdes en forretningsplan, der kan godkendes, og om der skal tildeles iværksætterklippekort eller ej.

Reglen i *stk. 2.* angiver, at forretningsplanen, der er en foreløbig beskrivelse af grundlaget for virksomhedens etablering og drift, skal indeholde et foreløbigt budget over anvendelse af iværksætterklippe-kort. Hvad angår tildeling af et klippekort, skal der tages højde for, at iværksætterens behov for rådgivning m.v. kan ændres med tiden, og klippekortstærken baseres netop på det princip, at ydelsen modsva- rer den enkeltes behov inden for visse nærmere af- stukke rammer. Rammerne består i, at der naturlig- vis skal være en sammenhæng og fornuft imellem virksomhedsdriften og klippekortets anvendelse.

Godkendelsesgrundlaget kan bestå i et budget- overslag med angivelse af typer af ydelser. Eksem- pelvis som nedenfor:

Kurser:

Januar år 1:	
Iværksætterkursus	5000,- kr.
Februar-juni år 1:	
Markedsføringskursus	4000,- kr.
Regnskabskursus	5000,- kr.
Oktober år 2:	
Eksportkursus	10000,- kr.
<i>Løbende rådgivning:</i>	
Revisor	3500,- kr.
Advokat	2500,- kr.
Ialt	30000,- kr.

I *stk. 3.* er det foreslået, at forretningsplanen kun kan godkendes i det omfang, det skønnes, at der er rime- lige udsigter til, at virksomheden vil kunne overleve. I denne bedømmelse af virksomhedens overlevelses- muligheder indgår også en vurdering af virksomhe- dens markedsmuligheder og af iværksætterens for- udsætninger.

I *stk. 5.* foreslås det, at industriministeren bemyn- diges til at fastsætte nærmere bestemmelser for an- søgningsprocedurer, krav til forretningsorden og godkendelse heraf. Der vil i den forbindelse blive lagt vægt på, at forretningsplanen typisk bør inde- holde de oplysninger, der også vil danne grundlag for et pengeinstituts vurdering af virksomheden og dens kreditværdighed. Der vil således ikke være tale om nogen egentlig belastning af iværksætteren, da han/hun under alle omstændigheder på et eller an- det tidspunkt i forbindelse med optagelse af lån/kre- dit i et pengeinstitut skal udarbejde et lignende do- kument. Da der er sammenhæng med etablerings- ydelsesbestemmelserne i forslag til lov om en aktiv arbejdsmarkedspraktik, vil bestemmelserne blive fastsat efter drøftelser med arbejdsministeren.

Til § 6.

Bestemmelsen angiver, i hvilke tilfælde retten til modtagelse af tilskud til uddannelses- og rådgiv- ningsydelser efter iværksætterklippekortet bortfal- der.

I *stk. 1., nr. 1 og 2* er der tale om bestemmelser, der vedrører de tilfælde, hvor der er tale om, at der ikke længere aktivt drives virksomhed på grund af mod- tagerens død eller på grund af virksomhedsophør.

I *stk. 1., nr. 3* findes en bestemmelse om, at retten til refusion efter iværksætterklippekortet bortfalder, hvis brugen afviger væsentligt fra grundlaget for godkendelsen, d.v.s. forretningsgrundlaget eller bud- gettet over anvendelsen af iværksætterklippekortet.

Til § 7.

Industriministeren kan godkende og udpege eta- bleringsvejledere.

Det er et afgørende princip, at selve godkendelsen af ansøgningen om tildeling af iværksætterklippe- kort har karakter af en samtale, der rummer vejled- ning og rådgivning med udgangspunkt i den udar- bejdede forretningsplan. Som følge heraf vil der skulle stilles ganske store kvalifikationsmæssige krav til de personer, der udpeges til at foretage godken- delsen.

I *stk. 2.* er præciseret, at godkendelse som eta- bleringsvejleder forudsætter, at man har forretnings- mæssig kompetence og erfaring samt et godt kend- skab til det lokalområde, der skal serviceres.

Det foreslås i *stk. 3.* at en udpegning som god- kendt etableringsvejleder gælder i maksimalt 2 år. Der vil dog være mulighed for, at den enkelte vejle- der vil kunne udpeges i flere perioder.

I *stk. 4.* foreslås det, at industriministeren bemyn- diges til at fastsætte nærmere bestemmelser om, hvem der kan udpeges, og vilkårene for etablerings- vejledere. Herunder vil blive bestemt, hvor mange etableringsvejledere, der skal udpeges, og med hvil- ken geografisk tæthed.

Til § 8.

Det er etableringsvejlederen, der repræsenterer ordningen over for iværksætteren, og det er eta- bleringsvejlederens indstillinger, der danner grundlag for den afgørelse, der træffes af den administrative myndighed. Bestemmelsen i *stk. 1.* åbner mulighed for at tilbagekalde etableringsvejleders godkendelse, hvis det findes, at en vejleder ikke opfylder de krav, der følger heraf, kompetencemæssigt og habilitets- mæssigt.

F. t. l. om tilskud til iværksættere

Til § 5

Der foreslås i *stk. 1.-3.* etableret et klagenævn, for hvilket afgørelser om forkastelse af forretningsplan kan indbringes inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt til ansøgeren.

Industriministeren udpeger medlemmerne efter samråd med arbejdsministeren og efter indhentet udtalelse hos relevante organisationer, idet det må sikres, at medlemmerne har indsigt i iværksætteres vilkår. Industri- og Handelsstyrelsen fungerer som sekretariat for klagenævnet. Det er væsentligt, at klagenævnets aktivitet er smidig og hurtig. Der må påregnes udgifter til nævnsmedlemmernes vederlag i størrelsesordenen 1,0 mio. kr., ligesom det forventes, at klagenævnetsaktiviteten vil betyde, at Industri- og Handelsstyrelsen må tilføres ekstra personaleresourcer i størrelsesordenen 2 årsværk.

I *stk. 4.* bestemmes det, at afgørelser truffet af klagenævnet ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Det foreslås i *stk. 5.*, at industriministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for klagenævnets virksomhed.

Til § 9

Det foreslås, at industriministeren kan henlægge sine bemyndigelser til Industri- og Handelsstyrelsen. Det foreslås, at industriministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for klageadgangen ved henlæggelse af beføjelserne til Industri- og Handelsstyrelsen.

Til § 10

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1994. Det foreslås dog, at industriministeren kan lade loven eller dele heraf træde i kraft tidligere. Det foreslås i *stk. 2.*, at industriministeren kan suspendere ordningen, såfremt der ikke er den fornødne bevillingsmæssige hjemmel til at fortsætte udbetalingen af tilskud.

Loven skal ikke notificeres i forhold til EØF-traktatens statsstøtteregler, da ordningen falder ind under EF-kommissionens bagatelregel (de minimis).

Til § 11

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.